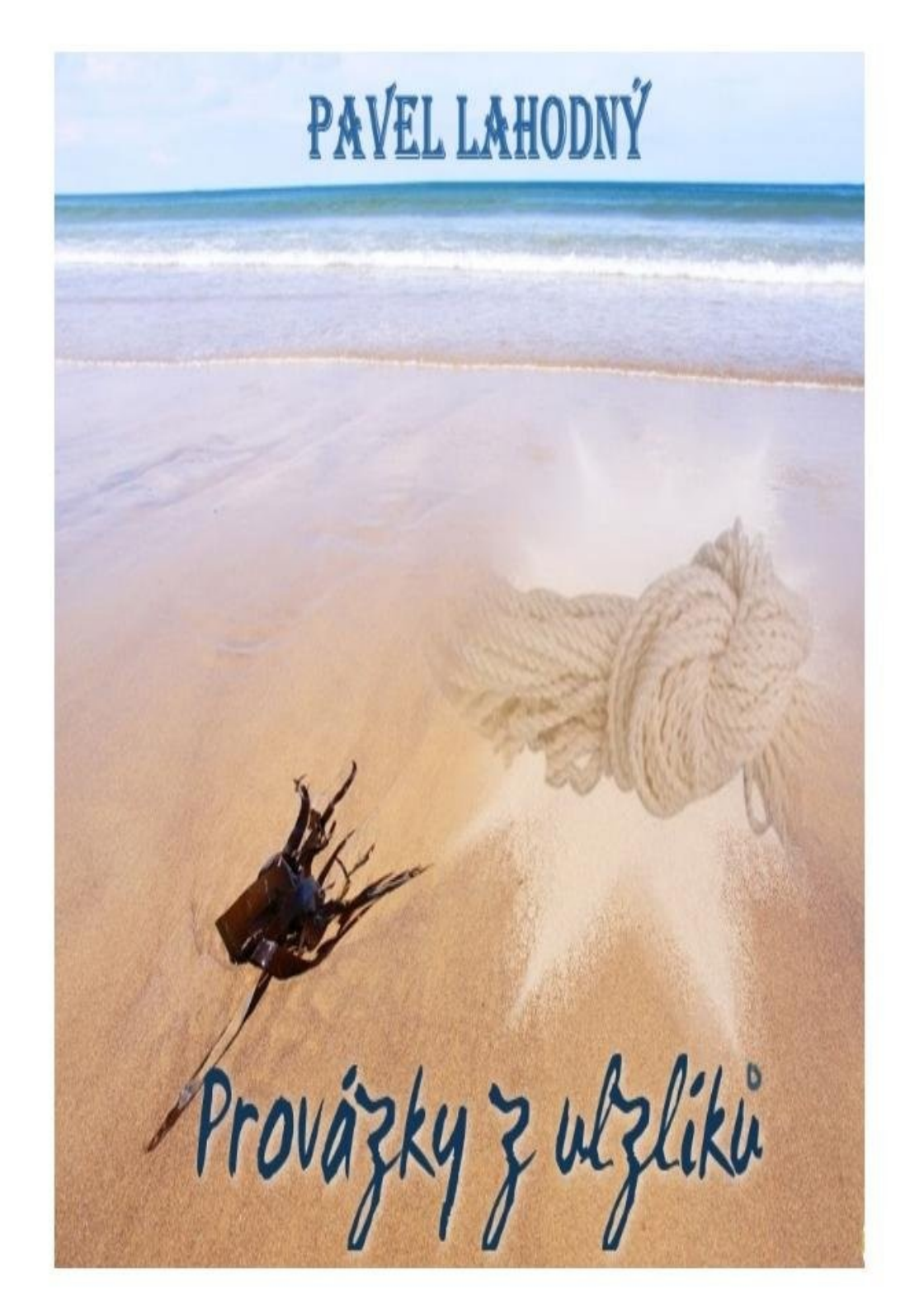

A photograph of a beach scene. In the foreground, a large, thick, light-colored rope is coiled on the sand. To the left of the rope, there is a small, dark, irregular object, possibly a piece of driftwood or a small animal. The sand is light brown and shows some ripples. In the background, the ocean is visible with white waves breaking onto the shore. The sky is a pale blue.

PAVEL LAHODNÝ

Provázky z ulžlíků

Provázky z uzlíků

Pavel Lahodný

Z českého originálu Provázky z uzlíků

Odpovědná redaktorka Jana Pátková

Grafická úprava Jana Pátková

Vydalo nakladatelství: Pátková Anna – Santini

3. 7. 2015

eknihysantini.cz

Vydání první

ISBN 978-80-88014-32-4 (pdf)

ISBN 978-80-88014-06-5 (epub)

ISBN 978-80-88014-64-5 (mobi)

Obsah

Provázky z uzlíků.....	7
Brouzdání v rose.....	8
Za odlivu.....	9
Mokré písky.....	10
Tání.....	11
Stýskání.....	12
V kávových sedlinách.....	13
Vlhké barvy pláten.....	14
O naplněnosti.....	16
Pihovatá.....	17
Amnézie beztvarych včerejšků.....	18
Terasy.....	19
Anarchie v přírodních zákonech.....	20
Dva metry tmy.....	21
V oblohách.....	22
Iluze soustředěné mysli.....	23
Rozladěná.....	25
Karetní.....	27
Tam kde ráhnoví zapalují knoty hvězd.....	28
Splynutí bez popálenin.....	29
Cikánská.....	31
Paví pera.....	33
Relativní konec bez naděje na změnu.....	34
Blues o všedním dni.....	36
Zpívání v ulitě.....	38
Degustační nokturno Tvého těla.....	40
V obrazu za rámem.....	41
Příběhy Tisíce a nejedné noci.....	43
Utopistická.....	44

Abstraktní olejomalba.....	46
Kdo nevěří na sudičky.....	47
Znamení rozkvetlých bříz.....	48
V hnízdech čápů.....	49
V blankytném pohledu.....	51
Volání zatoulaných psů.....	53
Cílená srdeční arytmie.....	54
V pádech světlic.....	56
O poezii.....	57
Jsou rána se šťastnými konci.....	59
Petrklíčová.....	60
Senoseče.....	61
Před zraky Síría.....	62
Slavné pohledy v letním větru.....	63
S pokorou děkuji.....	64
Poezie vlasově deštivá.....	65
Když prší.....	67
Sny nad Poličkou.....	68
Konečná v koruně stromů.....	69
Zbloudilá.....	70
V rozpuštěných vlasech révy.....	72
Svědkové v tunikách odění... ..	73
Znamení zodiaku.....	74
O kometě, zpívajících kotvách a milování.....	75
Bouře pod skly brýlí.....	77
Nehříšné hřešení.....	78
Doufám, že moře nikdy nevyschne.....	79
Třináctá komnata mého psaní.....	81
Po špičkách chodím mezi světy...	
Myšlenky mé duše.....	83
Slovo nad krajinou.....	84
Bájná.....	85
Počítání do sedmi... ..	86
Po špičkách chodím mezi světy...II	
Spravedlností orloje.....	87
Hrdost španělských býků.....	88
Provázky lhářů.....	89

Podobenství o Turínském plátně.....	90
Po špičkách chodím mezi světy...III	
Múza.....	92
Před branami věčnosti.....	93
Dotkni se mé duše.....	94
Proskleně podzimní.....	95
Tulipánová.....	96
Po špičkách chodím mezi světy...VIII	
Relativní.....	97
Možná vás překvapí, že existuje duše... ..	98
Podzimní chvilky poezie.....	99
Po špičkách chodím mezi světy ... IV	
Římská.....	100
Realita všedního dne.....	101
Řetízková.....	102
Po špičkách chodím mezi světy... IX	
Měsíc nad Poličkou.....	103
Oči nad obzorem.....	104
S vůní bazalky.....	105
Pár veršů o hlíně... ..	106
Záchvěvy.....	107
Skořápková.....	108
Po špičkách chodím mezi světy... VII	
Hledání.....	109
Možná.....	110
Mokřiny.....	112
Po špičkách chodím mezi světy... VI	
O klasice a tradici mokrého šosu.....	113
Když začneš hrát.....	115
Déšť půlových not.....	116
V kouzlech starých viaduktů.....	117
V časové smyčce středověku.....	118
Milénium ledového vína.....	119
Svoje přání peru v Bonuxu.....	120
Topinková.....	122
Zimní.....	123
Kolotoč.....	125

Přiznání je polehčující okolnost...	127
Příliv.....	129
Se zavázanýma očima...	130
Neuchopitelnost existence citů.....	132
Ztráty a nálezy.....	133
Černo-bílá je stejně hezčí než barevná.....	135
Konečná nekonečných snů.....	137
Hříchy na stehnech žen.....	139
Pompeje.....	141
Ad libidum.....	142
Nárožím zní harmonika.....	144
Kapky.....	146
Chvilé.....	147

Provázky z uzlíků

splétám provázky z uzlíků
které si sním
nad modrými lagunami lomů
v korunách stromů
když po obloze jedou vozy
vzduch voní Měsícem
a Ty se točíš radostí
z maličností jež galaxie přemostí
ukrytých v uzlicích
ze kterých splétám
provázky
z lásky
pro Tebe

Brouzdání v rose

brouzdej ve mně
bosými chodidly
až Slunce probudí racky
a kominíci na střechách zastíní si oči
před horkou krásou
Tvého těla
v louce mého já
kterým rosou (c)hladím
partituru
notové osnovy
prstů Tvých nohou

brouzdajících
mezi pampeliškami
mých
píh

Za odlivu

odkládáš si šaty
jako zátoka oceán za odlivu
voníš šuměním vln
kol obnažených
útesů
ke kterým kráčím
navigován sextantem

ústy ústům
vstříc

Mokrý písky

bosá
našlapovala
svobodně šťastná
jako nikdy před tím
než otevřela oči
světu
kde vlny hladí
stopy nohou
kterých jsem se dotýkal
mezi úplňky
měsíců Marsu

na pobřeží
mokrých písků
kam jsem ji přivedl
když stopovala vlaky
které se vysmívaly
jejím obnaženým
chodidlům

Tání

tál jsem jako ledy
mezi Tvými
ňadry
stále níž
nevím kdy naposledy
jsem tak tál
blíží se tlaková výš
a já se bál
že jsi jenom sen
který se mi
zdál

než probuzen ránem
vedle Tvého
těla
něžná paralela
mezi Tvými ňadry
roztaji
jako ledy
tisíckrát a ne ...

Stýskání

stýskáš se mi
každým nádechem duše
bloudící stmíváním
černobílých fotografií
usychajících na prádelní šňůře
temné komnaty
herce stínového divadla

mezi vzdálenostmi
křičícími naše jména
do uší šamanů
kteří neumějí zahnat samotu –

stýskáš se mi ...

V kávových sedlinách

vymývám hrníček od kávy
vylévám nepřečtenou
budoucnost
sedliny

možná si šlapu po štěstí
poněkud vratkým
krokem

jako když neudělám nic
zatímco odjíždíš

a moje tělo
křičí

nebuď větrem mezi ulicemi
unášejícím origami
mých přání

zpětná zrcátka jsou zakletá
nemohou vidět
nemohou

šestou komoru revolveru mého srdce
nabitou k zešílení
touhou

a dočista vymytý hrníček
mi neodpoví ...

Vlhké barvy pláten

lodě mají plout
písně znít
srdce odpouštět a milovat
milovat a odpouštět

štetce plátna malovat
housle plakat
teskně

nastavuji druhou tvář
by bolest

byla
vyvážená

kdo se chce smilovat

koně ržají
housle hrají
teskně

voda obtéká srdce
jako kámen
jež čeká na odpuštění
milování

na plátnech barvy ještě vlhké

bolesti vyvážená
zchlad' svoje
tváře
ve vodách
obtékajících srdce ...

O naplněnosti

naplněný Tebou
jsem slovem
kdesi v půli konverzace

*zajímavě
přihořívá hoří*

nerozmlouvám na jevišti s lebkami –

naplněna mnou
jsi tichem
nejsvatější svátosti

*neslyšně
přihořívá hoří*

slovo v tichu naplnění ...

Pihovatá

mám nůši plnou pih
moudra vyčtená z knih
vlasy dávno spálil
mráz –

dráteník dotvořil tvář
v kapse nosím kalamář

od koček půjčil jsem si
oči –

*jednou k Tobě doplují
snad
verše o kráse Tvých
vnad*

*nabízím Ti
darem
podzimy vonící
jarem*

mám nůši plnou píh
nespočítat je byl by hřích
jestli ještě
chceš ...

Amnézie beztvarých včerejšků

jsem příliš daleko
abych Tě mohl chytit za ruku
políbit –

dosti blízko
abych slyšel

Tvoje
myšlenky
které objímají moje –

s milosrdnou amnézií
beztvarých
včerejšků
kdy snídám v posteli
cigaretu s dvojitou kávou
(zbytky od večere) –

sám
s ukradenou identitou
šťastných
prožitků –

příliš daleko
dosti blízko
nečekej –

objímej mě lásko

Terasy
s fantazií stavitelů

zikkuratů
a posvátnou úctou
k dceři Evině
putuji cestou šije
jemným
dotekem
pohoří Tvého těla
ke svatyni
božstev
která staletími nezměněna
neztratila nic
ze své
(ta)jemné krásy ...

Anarchie v přírodních zákonech

zpomalíme vteřinu
a třeba se nám podaří ji zastavit

nebuď tak bezcitná

zůstaň stát

alespoň jednu –

jednu hříšnou

noc

kdy svlékám saténovou vinětu

z alabastrového

těla

než zmizí všechno –

úplně všechno

až se zase rozběhneš

co stálo za to poprosit tě

o anarchii

v přírodních zákonech

Dva metry tmy

po sto sedmé

hledám v nočním stropě

závan Tvého dechu
přívěšek ladící s náušnicemi
jako Ty s mým tělem –

pod okny jezdí taxi
stydlivě mi mizíš před očima
v obrysech světelných kuželů

*proč lidi nejezdí tramvají
se zastávkou ve vedlejší ulici*

stačí mi dva metry tmy
pro Tvůj dech
bez opilých taxíků
abych Ti mohl sundat přívěšek –

*chci se s Tebou milovat
po sto sedmé
ztratit se v Tobě
bloudit
nikam nespěchat
nechtít hledat cestu ven*

V oblohách ...